

GUGIĆ, KOVAČIĆ & KRIVIĆ
ODVJETNIČKO DRUŠTVO • LAW FIRM

Na spis: St-101/21

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
ZAGREB

Zagreb, 23. veljače 2023. godine

Dužnik: FELICITER d.o.o. u stečaju, Sesvete, Marina Studina 40, OIB: 33362149552

Vjerovnik I.: NOVA HRVATSKA BANKA d.d., Zagreb, Varšavska 9, OIB: 78427478595, zastupaju odvjetnici iz Gugić, Kovačić & Krivić – odvjetničko društvo d.o.o., sa sjedištem u Zagrebu, Radnička cesta 52/VII

Vjerovnik II.: META SOLUTION d.o.o., OIB: 83151931623, Ul. Franje Milićevića 45, Zagreb

ODGOVOR NA ŽALBU
Meta solution d.o.o.

1 x putem e-Komunikacije

I. Vjerovnik I. ovim se podneskom očituje na navode iznesene u žalbi Vjerovnika II. od 1. veljače 2023. godine, kojom pobija t. II. 13. i djelomično t. II. 12. rješenja Naslovnog suda od 17. siječnja 2023. godine (dalje u tekstu: prvostupanjsko rješenje).

Žalbeni navodi u cijelosti su neosnovani iz razloga kako slijedi.

II. Točkom II. 12. Prvostupanjskog rješenja tražbina Vjerovnika II. u iznosu od 3.117.984,45 EUR (23.492.453,81 kn) svrstana je osporene tražbine II. višeg isplatnog reda te je Vjerovnik II. upućen da u roku od 8 dana od pravomoćnosti rješenja o upućivanju u parnicu, odnosno od primitka drugostupanjske odluke, pokrene parnicu radi utvrđenja osnovanom dijela osporene tražbine u iznosu od 61.657,04 EUR (464.554,94 kn) jer će se u protivnom smatrati da je odustao od prava na vođenje parnice radi utvrđenja osnovanom navedenog dijela osporene tražbine.

Predmetna tražbina u iznosu od 61.657,04 EUR (464.554,94 kn) osporena je jer se radi o zateznim kamatama obračunatim na glavicu tražbine u iznosu od 1.819.176,79 kn koja je utvrđena predstečajnom nagodbom sklopljenom između Dužnika i njegovih vjerovnika, a kojom je određeno da će se tražbina Vjerovnika II. u iznosu od 1.819.176,79 kn namiriti uz 120 mjeseci počeka, počevši od dana pravomoćnosti rješenja o sklapanju predstečajne nagodbe i uz jednokratnu isplatu po proteku počeka, te da se tijekom počeka ne obračunava kamata.

Vjerovnik II. u svojoj žalbi neosnovano navodi da je predmetna tražbina po osnovi zateznih kamata prijavljena temeljem ovršne isprave.

Naime, rješenjem Naslovnog suda od 18. siječnja 2016. godine, posl. br. Stpn-205/15, kojim je odobreno sklapanje predstečajne nagodbe između Dužnika i njegovih vjerovnika određeno je da će se tražbina Vjerovnika II. u iznosu od 1.819.176,79 kn namiriti **uz 120 mjeseci počeka**, počevši od dana pravomoćnosti rješenja o sklapanju predstečajne nagodbe i uz jednokratnu isplatu po proteku počeka, **te da se tijekom počeka ne obračunava kamata**.

Dakle, kako je temeljem predmetne ovršne isprave izričito određeno da Vjerovnik II. nema pravo na kamate, neosnovana je tvrdnja da je tražbina po osnovi zateznih kamata prijavljena temeljem ovršne isprave.

Kako za tražbinu po osnovi zateznih kamata Vjerovnik II. nema ovršnu ispravu te kako je odredbom čl. 82. st. 4. ZFPPN-a propisano da vjerovnici koji ni djelomično nisu namireni u smislu predstečajne nagodbe prijavljuju tražbine u stečajnom postupku u iznosu iz sklopljene predstečajne nagodbe, ispravna je odluka prvostupanjskog suda da sukladno čl. 266. st. 1. SZ-a na pokretanje parnice uputi Vjerovnika II.

Nadalje, obrazloženje Naslovnog suda iz t. 5. prvostupanjskog rješenja: „... *na koje zatezne kamate ti vjerovnici nemaju pravo prema sadržaju te predstečajne nagodbe*...” je utemeljeno i predstavlja utvrđenje nesporne činjenice (da temeljem predstečajne nagodbe Vjerovnik II. nema pravo na zatezne kamate), a ne ocjenu osnovanosti tražbine.

Naslovni sud utvrdio je (a dužan je utvrditi je li tražbina prijavljena temeljem ovršne isprave jer o tome ovisi koga će uputiti na pokretanje parnice) da Vjerovnik II. za tražbinu po osnovi zateznih kamata ne raspolaže s ovršnom ispravom te ga je uputio na pokretanje parnice u kojoj će se odlučivati o tome postoji li predmetna tražbina te ako da, u kojem iznosu. Ovakav zaključak Naslovnog suda je logičan, utemeljen i zakonit.

Nadalje, u potpunosti je pogrešan i promašen zaključak Vjerovnika II. da bi se njegova tražbina trebala uvećati za bilo koji iznos zateznih kamata.

Člankom 140. SZ-a propisano je:

(1) Nedospjele tražbine dospijevaju otvaranjem stečajnog postupka.

(2) Ako se na tražbine iz stavka 1. ovog članka nisu plaćale kamate (kao što je u konkretnom slučaju određeno predstečajnom nagodbom između Dužnika i Vjerovnika II.), smatrat će se da su se na njih plaćale zakonske kamate i **tražbine će se smanjiti** na iznos koji bi, prema uračunavanju zakonskih kamata za vrijeme od otvaranja stečajnoga postupka do dospelja, odgovarao punom iznosu tražbine.

Dakle, iz članka 140. st. 2. SZ-a na koji se poziva Vjerovnik II, proizlazi upravo suprotno - da bi se njegova tražbina trebala umanjiti, a ne da temeljem navedenog članka njegovu tražbinu treba uvećati za bilo koji iznos kamata.

Naime, tu je riječ o tzv. diskontnim ili međutomnim kamatama koje idu u dužnikovu korist jer nešto plaća roka dospelja. U konkretnom slučaju Vjerovnik II. je u privilegiranoj poziciji jer mu je tražbina utvrđena predstečajnom nagodbom dospjela 4 godine ranije nego što je predviđeno predstečajnom nagodbom, pa se sukladno navedenoj odredbi njegova tražbina **umanjuje**.

III. Točkom II. 13. Prvostupanjskog rješenja u osporene tražbine drugog višeg isplatnog reda svrstana je tražbina Vjerovnika I. u iznosu od 2.215.383,91 EUR (16.691,810,06 kn), a Vjerovnik II. upućen je da u roku od 8 dana od pravomoćnosti rješenja o upućivanju u parnicu, odnosno od primitka drugostupanjske odluke, na parnicu radi dokazivanja osnovanosti osporavanja predmetne tražbine jer će se u protivnom smatrati da je osporavanje otklonjeno.

Vjerovnik II. paušalno i neutemeljeno navodi da Vjerovnik I. ne raspolaže ovršnim ispravama, odnosno da iste nisu priložene uz prijavu tražbine.

Dokaz: uvid u spis

Nadalje, budući da odredba čl. 81. st. 5. ZFPPN-a određuje da ovršne isprave razlučnih vjerovnika **ne gube snagu** glede namirenja na predmetu na kojem postoji razlučno pravo, u potpunosti je neutemeljena tvrdnja Vjerovnika II. da se Sporazum radi osiguranja novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretninama od 31. ožujka 2012. godine ne smije tretirati kao ovršna isprava.

Ovršna isprava postoji i nije izgubila svoju pravnu snagu, a tražbina koja je osigurana razlučnim pravom nije prestala.

Odredbom čl. 266. st. 4. propisano je da ako za osporenu tražbinu postoji ovršna isprava, sud će na parnicu uputiti osporavatelja da dokaže osnovanost svoga osporavanja. Suprotno neutemeljenim tvrdnjama Vjerovnika II., nema uporišta za upućivanje Vjerovnika I. na pokretanje parnice radi utvrđivanja tražbine prijavljene temeljem ovršne isprave.

IV. Slijedom svega navedenog, predlaže se Visokom trgovačkom sudu odbiti žalbu vjerovnika Meta solution d.o.o. te mu naložiti da Vjerovniku I. nadoknadi trošak sastava odgovora na žalbu.

NOVA HRVATSKA BANKA d.d.,
po punomoćniku:

Trošak:

Sastav odgovora na žalbu	19.331,91 EUR
PDV 25%	4.832,98 EUR
Ukupno:	24.164,89 EUR